32004D0159

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 16. februarja 2004

o drugi spremembi Odločbe 2002/975/ES o uvedbi cepljenja za dopolnitev ukrepov za obvladovanje okužb z nizko patogeno aviarno influenco v Italiji in o posebnih ukrepih za nadzor premikov

(notificirano pod dokumentarno številko K(2004) 393)

(Besedilo velja za EGP)

(2004/159/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi ([1]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), in zlasti člena 10(4) Direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga ([3]), kakor je nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003 ([4]), in zlasti člena 9(4) Direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 92/40/EGS z dne 19. maja 1992 o uvedbi ukrepov Skupnosti za nadzor aviarne influence ([5]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003 z dne 19. maja 1992, in zlasti člena 16 Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Oktobra 2002 je Italija sporočila Komisiji, da se je v regijah Benečija in Lombardija pojavila okužba z nizko patogeno aviarno influenco podtipa H7N3 in da se bolezen hitro širi.

(2) Zaradi tega so italijanski organi oblasti izvedli drastične ukrepe, tudi pokončali okužene jate, da bi preprečili širjenje okužbe. Kot dopolnilni ukrep so italijanski organi zahtevali tudi odobritev programa cepljenja proti aviarni influenci za najmanj 18 mesecev, da bi se izognili nadaljnjemu širjenju okužb.

(3) Program cepljenja je bil odobren z Odločbo Komisije 2002/975/ES ([6]), ki je določila pravila glede cepljenja proti aviarni influenci na območju, navedenem v Prilogi. Odločba vključuje tudi posebne nadzorne ukrepe, kakor so omejitve premikov žive perutnine, valilnih in konzumnih jajc, za trgovanje znotraj Skupnosti.

(4) Izkušnje tudi nakazujejo potrebo po spremembi odobrenega programa cepljenja, zato da bi vključili možno cepljenje vzrejne perutnine in da bi spremenili programe cepljenja, ki se uporabljajo za različne kategorije perutnine, zlasti za nesnice. Omejitve glede reje nekaterih kategorij perutnine nad določeno starostno mejo bi bilo treba revidirati ob upoštevanju ugodnega epidemiološkega razvoja razširjenosti okužb z aviarno influenco v navedenih populacijah.

(5) Omejitve glede trgovine znotraj Skupnosti, ki trenutno veljajo za proizvode, izvirajoče iz gospodarstev znotraj določenega radija okrog gospodarstva, okuženega z nizko patogeno aviarno influenco, bi bilo treba revidirati in umakniti zaradi nekaterih preventivnih ukrepov, ki se izvajajo.

(6) „Razlikovalni test“ (test iIFA), odobren z Odločbo Komisije 2001/847/ES ([7]), je zdaj razvit naprej za uporabo na puranih, njegova uporaba na drugih vrstah perutnine, zlasti na piščancih, pa naj bi zagotavljala potrebna jamstva za zdravstveno varstvo živali za trgovino znotraj Skupnosti s svežim mesom cepljenih piščancev.

(7) Pojav okužb z aviarno influenco z virusom nizke patogenosti se je znatno znižal v zadnjih nekaj mesecih; vendar se zdi primerno, da se program cepljenja podaljša za nadaljnjih šest mesecev ter se populacija zaščiti pred ponovnim vnosom okužbe.

(8) Odločbo 2002/975/ES bi zato bilo treba ustrezno spremeniti.

([1]) UL L 224, 18.8.1990, str. 29.
([2]) UL L 315, 19.11.2002, str. 14.
([3]) UL L 395, 30.12.1989, str. 13.
([4]) UL L 122, 16.5.2003, str. 1.
([5]) UL L 167, 22.6.1992, str. 1.
([6]) UL L 337, 13.12.2003, str. 87. Odločba, kakor je bila spremenjena z Odločbo 2003/436/ES (UL L 149, 17.6.2003, str. 33).
([7]) UL L 315, 1.12.2001, str. 61.

(9) Ob tem bi bilo treba izkoristiti priložnost, da se razveljavijo odločbe Komisije 2000/149/ES [1], 2003/153/ES [2], 2003/359/ES [3] in 2003/428/ES [4], sprejete v zvezi z izbruhi visoko patogene aviarne influence, ki se je pojavila v Italiji leta 2000 ter na Nizozemskem in v Belgiji leta 2003, in ki se ne uporabljajo več.

(10) Ukrepi, predvideni s to odločbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Spremembe, ki jih je zahtevala Italija glede programa cepljenja, odobrenega z Odločbo 2002/975/ES, zlasti glede:

(a) možnosti cepljenja vzrejne perutnine;

(b) spremembe programov cepljenja za različne kategorije perutnine v skladu z njihovim imunskim statusom, zlasti pri nesnicah;

(c) spremembe programa spremljanja za perutnino, ki izvira iz območja cepljenja;

(d) uporabe dodatnega heterolognega cepiva, ki vsebuje sev A/ck/Italy/1067/1999/H7N1;

(e) podaljšanja življenjske dobe za nekatere kategorije perutnine; in

(f) podaljšanja programa cepljenja za šest mesecev (24 mesecev v celoti),

se s tem odobrijo.

Člen 2

Odločba 2002/975/ES se spremeni:

1. Člen 3(3) se črta.

2. (a) V členu 5(1)(c) se „treh kilometrov“ nadomesti z „enega kilometra“.

(b) V členu 5(2) in (3) se besedi „in piščancev“ vstavita za besedo „puranov“, besede „puranje meso“ se nadomestijo z „puranje in piščančje meso“.

3. (a) V prvem odstavku Priloge II se besedi „in piščanci“ vstavita za besedo „purani“.

(b) V Prilogi II se točka 2 nadomesti z:

„2. **Uporaba testov za namen odpreme svežega puranjega in piščančjega mesa z območja cepljenja v Italiji v druge države članice**

Meso puranov in piščancev, cepljenih proti aviarni influenci, se lahko odpremi v druge države članice pod pogojem, da je, če je vsa perutnina rejena v isti zgradbi, uradni veterinar v sedmih dneh pred zakolom vzel vzorce krvi najmanj 10 cepljenim puranom ali piščancem, namenjenim za zakol. Če pa se perutnina redi v več kakor eni skupini ali hlevu, se vzame vzorec najmanj 20 cepljenim pticam, ki so naključno izbrane iz vseh skupin ali hlevov na gospodarstvu.“

Člen 3

Odločbe 2000/149/ES, 2003/153/ES, 2003/359/ES in 2003/428/ES se razveljavijo.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 16. februarja 2004

Za Komisijo
David BYRNE
Član Komisije

[1] UL L 50, 23.2.2000, str. 22.
[2] UL L 59, 4.3.2003, str. 32.
[3] UL L 123, 17.5.2003, str. 59.
[4] UL L 144, 12.6.2003, str. 15.